

43

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 9 stycznia 1969 r.

w sprawie sposobu odzyskiwania olejów mineralnych z czyściwa oraz trybu postępowania z czyściwem odpadkowym.

Na podstawie § 8 uchwały nr 373 Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1966 r. w sprawie usprawnienia gospodarki paliwami płynnymi, do silników spalinowych, olejami mineralnymi i smarami (Monitor Polski z 1967 r. Nr 3, poz. 12) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się instrukcję w sprawie sposobu odzyskiwania olejów mineralnych z czyściwa (pakuł, szmat itp.)

oraz trybu postępowania z czyściwem odpadkowym, stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości:

W. Lechowicz

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 9 stycznia 1969 r. (poz. 43).

INSTRUKCJA W SPRAWIE SPOSOBU ODZYSKIWANIA OLEJÓW MINERALNYCH Z CZYŚCIWA (PAKUŁ, SZMAT ITP.) ORAZ TRYBU POSTĘPOWANIA Z CZYŚCIWEM ODPADKOWYM

1. Przedsiębiorstwa, które w swej działalności używają czyściwa (pakuł, szmat, płatanek itp.), ulegającego w trakcie używania zanieczyszczeniu płynnymi paliwami do silników, olejami mineralnymi i smarami, zorganizują odzyskiwanie olejów mineralnych z tego czyściwa oraz zagospodarowanie czyściwa odpadkowego.

2. Ilekroć w instrukcji jest mowa o „zaolejonym czyściwie”, należy przez to rozumieć czyściwo zanieczyszczone płynnymi paliwami do silników, olejami mineralnymi i smarami.

3. Przedsiębiorstwa, zużywające czyściwo i posiadające urządzenia do jego odolejania dokonują we własnym zakresie oczyszczania tego czyściwa z olejów mineralnych według

metod, o których mowa w ust. 6. Przedsiębiorstwa zużywające znaczne ilości czyściwa powinny organizować w zasadzie we własnym zakresie jego odolejanie w celu ponownego wykorzystania.

4. Przedsiębiorstwa nie posiadające możliwości oczyszczania czyściwa z olejów mineralnych we własnym zakresie obowiązane są zagospodarowywać zaolejone czyściwo na zasadach określonych w zarządzeniach Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 17 czerwca 1967 r. w sprawie gospodarowania niemetalicznymi surowcami wtórnymi (Monitor Polski Nr 37, poz. 184) oraz o ustaleniu wykazu surowców wtórnych podlegających zagospodarowaniu oraz wykazu jednostek upoważnionych do skupu tych surowców (Monitor Polski Nr 37, poz. 185).

5. Obowiązek zbierania i sprzedaży zaolejonego czyściwa nie dotyczy morskich jednostek pływających.

6. Zaleca się stosowanie następujących metod odzyskiwania olejów mineralnych z czyściwa:

- 1) odwirowywanie oleju z czyściwa na gorąco przy zastosowaniu pary wodnej;
- 2) ekstrakcja benzynowa w zamkniętych ekstraktorach;
- 3) ekstrakcja w rozpuszczalnikach (tri, benzyna i inne) za pomocą płukania w aparatach typu „Trimer” i innych.

7. Centrala Surowców Wtórnych będzie prowadzić w podległych jednostkach skupu lub przerobu surowców wtórnych odzyskiwanie olejów z zakupionego czyściwa, przy stosowaniu metod odzyskiwania wymienionych w ust. 6.

8. Zbiórka czyściwa zaolejonego powinna odbywać się w następujący sposób:

- 1) w pobliżu stanowisk pracy używających czyściwo powinny znajdować się metalowe zamykane pojemniki, do których powinno być składane zaolejone czyściwo; przy tym do oddzielnych pojemników należy składać czyściwo zanieczyszczone wiórami metalowymi, farbami i lakierami olejnymi, smołą, niezmywalnymi impregnatami, powłokami z gumy i tworzyw sztucznych oraz czyściwo zgnile i zbutwiałe;
- 2) pojemniki należy opróżniać z czyściwa po zakończeniu pracy, a zaolejone czyściwo przekazywać do magazynu;
- 3) zwrócone do magazynu zalejone czyściwo powinno zostać zbelowane i przechowywane zgodnie z postanowieniami normy BN 64/7502-01 „Odpady i zużyte wyroby włókiennicze. Opakowanie, przechowywanie i transport”.

9. Przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 4, powinny zaferować czyściwo zaolejone właściwym terytorialnie jed-

nostkom skupu surowców wtórnych, z wyjątkiem czyściwa, o którym mowa w ust. 13.

10. Centrala Surowców Wtórnych zapewni systematyczny, bieżący odbiór zaferowanych przez przedsiębiorstwa ilości czyściwa zaolejonego przez podległe jej jednostki skupu, jak i przez upoważnione przez nią jednostki skupu.

11. Jednostki skupu surowców wtórnych powinny zawierać długoterminowe umowy sprzedaży z przedsiębiorstwami, które zużywać będą co najmniej 100 kg czyściwa miesięcznie.

12. Centrala Surowców Wtórnych organizować będzie dostawy tranzytowe czyściwa zaolejonego bezpośrednio z przedsiębiorstw do zakładów oczyszczających czyściwo z olejów mineralnych z pominięciem jednostek skupu, jeżeli:

- 1) przedsiębiorstwo dysponować będzie czyściwem w ilości co najmniej pełnego ładunku jednego wagonu kwartalnie;
- 2) przedsiębiorstwo znajduje się w odległości do 100 km od zakładu oczyszczającego czyściwo z olejów mineralnych, a dysponować będzie czyściwem w ilości co najmniej pełnego ładunku samochodowego miesięcznie.

13. Czyściwo zanieczyszczone wiórami metalowymi, farbami i lakierami olejnymi, smołą, niezmywalnymi impregnatami, powłokami z gumy i tworzyw sztucznych oraz czyściwo zgnile i zbutwiałe nie podlega skupowi przez jednostki skupu surowców wtórnych. Przedsiębiorstwa posiadające takie czyściwo powinny postępować z nim zgodnie z § 3 ust. 3 uchwały nr 62 Rady Ministrów z dnia 24 marca 1965 r. w sprawie zasad gospodarowania niemetalicznymi surowcami wtórnymi (Monitor Polski z 1968 r. Nr 48, poz. 336).